

Dopisi dobrodošli in se sprejemajo zastonj, ali rokopise se ne vrača. Uredniški zaključek je vsak torek zvečer.

Za oznanila uredništvo ni odgovorno. Cena oznanil (inseratov) je za celo stran K 64, za 1/2 strani K 32, za 1/4 strani K 16, za 1/8 strani K 8, za 1/16 strani K 4, za 1/32 strani K 2, za 1/64 strani K 1. — Pri večkratnem oznanilu se cena primerno zniža.

Štev. 31.

V Ptuj v nedeljo dne 1. avgusta 1909.

X. letnik.

Velikanska toča.

Vse uničeno! — Revščina grozovita! — Na pomoč!

Ščanov prišel je na beraško palico, ker mu je toča vse uničila.

Ormoška okolica

je istotako prišla v veliko bedo, iz katere se še leta dolgo ne boče rešila. Sad na polju uničen. Od koruze se vidi le še par štorov. Kjer je bila preje pšenica ali oves, vidi se danes nago zemljo ali opeko. Vinogradi so popolnoma zbiti, drevje brez skorje in vej. Povsod ležijo ubite srne, zajci in druga divjačina. Ljuba naša ptica je izginila, cele vrste divjih kokoši ležijo ubite na tleh. Nesreča je tako velika, da ljudstvo niti solz več nima.

Razširjenost toče.

Nesreča je še večja, ker je bila nevihta tako grozno razširjena. Od Polenškaka pa do Središča, po dolgosti 35 kilometrov, po širokosti 11 kilometrov. In v tej veliki pokrajini vse uničeno! Vse upanje izginilo!

Posl. Ornig na pomoč.

Novica o tej nesreči se je hitro kot blisek razširila. Župan ormoški, g. Kautzhammer je takoj brzojavno poslancu Jos. Ornigu nesrečo naznanil. V nedeljo dopoldne prišel je g. Ornig že v Ormož. Spremljal ga je okrajni glavar in obadva kar očem nista mogla verovati. Obljubila sta, da storita vse, kar je v njunih močeh, da pomagata in tolažita nesrečneže. Poslanec Ornig poslal je tudi takoj c. kr. namestniku v Gradec telegram s sledečo vsebino: „Prihajam od Ormoža, kjer sem si ogledal grozne poškodbe vsled včerajšne toče na poslopih in kulturah. Prosim od sklada za bedo takoj izdatne podpore. Vlada velika revščina in obupanje. Poslanec ormoški Josef Ornig.“ — Tudi na drugi način je g. Ornig že vse korake storil, da se pridobi prebivalstvu podpora. Poročamo o temu še. Upamo pa, da bodejo tudi slovenski poslanci, ki so izvoljeni za deželo, svojo dolžnost storili.

Motena slavnost.

Vsako leto vrši se ob prazniku sv. Jakoba v Ormožu večja slavnost (Patrozium). Vsled nesreče je župnik Giebe obhod odpovedal. Ko je pri božji službi svoje farane tolažil, napolnilo je glasno jokanje cerkev. Hvala župniku za dobre njegove besede!

Uničeni vinogradi.

Posamezni vinogradi so popolnoma uničeni, tako v Humu, Pavlovcih, Brebrovniku itd. Hudo prizadelo je mesto Ormož in okolica, nadalje Velika Nedelja, Lešnice, Libonja, Pušovec. Še v nedeljo in ponedeljek našlo se je v posameznih krajih kupe toče, visoke do 1 m. V Libonji odnesel je vihar krčmarju Novaku pol svinjske

Osební vlak v toči.

Med nevihto vozil je ravno iz Budimpešte prihajajoči osebni vlak skozi Ormož. Vse šipe vlaka so bile razbite. Potniki so se morali pod klopi skriti, da jih ni zadela toča ali pa kosi šip. Bili so v življenski nevarnosti. Ljudje so padali na kolena in molili.

Velikost škode

se doslej seveda še ne more ceniti. Gotovo je, da znaša več milijonov kron.

Posamezni dogodki.

Med nevihto opazilo se je voz s splašenima konjoma v divjem teku skozi Ormož divjati. Voznik ni mogel splašenih konj ustaviti in se je moral sam, kakor je to ravno šlo, pred točo varovati. Kaj se je z vozom in voznikom zgodilo, se doslej ne ve. Dijak Kollenz vozil se je v nevarnem času na kolesu. Kakšnih 100 korakov od hiše dohitela ga je toča. Pridobil je težke rane na rokah in glavi. Končno ga je toča na tla pobila, kjer je nezavesten obležal.

Razno.

V Purkli so našli 17 1/2 deke težko točo. Drevje je bilo iz tal iztrgano. Nekega kmeta koča se je podrla in moza težko ranila. — Proti Radgoni so se vozili ravno grof Szapary, okrajni glavar grof Stürgh, soproga in več otrok v avtomobilu, ko jih je toča dohitela. Avtomobil je vrgel vihar v veliko drevo, ki se je takoj prelomilo. K sreči ni bil nikdo ranjen. — V ponedeljek so se zbrali v Ormožu občinski predstojniki. Okrajni glavar in upravitelj Flucher so z njimi cenila škodo. Najhujše prizadete so Vičanci. Glavna škoda se razteguje v dveh vrstah: Vičanci-Velika Nedelja in Ljutomer-Ormož. — Glavni strokovnjaški vodja za cenitev škode in pomoč je obskrbnik g. Flucher. Stem je vse zelo zadovoljno, kajti Flucher je pač tako temeljiti strokovnjak in čisti značaj, da boljšega ni bilo najdeti.

Na pomoč!

Velikanska je škoda, velikanska beda ter revščina! Za leta naprej so gorice uničene, kmet ne ve več, kako se bo bode preživel. Obupanje je pač splošno... Zdjaj treba pokazati svoje krščansko srce, svojo ljubezen do bližnjega! Zdjaj treba roko odpreti in revežem pomagati!... Vlada mora storiti svojo dolžnost in ta dolžnost je, da se da takoj in izdatno podpora. In tudi drugi naj pomagajo!

Dal Bog, da bi se nesrečno ljudstvo iz te grozne bede spravilo, da bi se zopet razmere zboljšale! Dal Bog, da bi toča doslej neprizadete kraje pustila pri miru!

Ormož in okolica.

V soboto, 24. t. m. okoli 4. ure prihajala je od severa črna nevihta. Zrak je bil vroč in miren, v daljavi pa se je začelo grmenje. Kmalu začel je vihar in dež. Potem en hip mir, nakrat pa grozovita toča. Posamezno zrnje toče bilo je veliko kakor kurje jajce in do pol kilograma težko. Veje, debele kot roka, padale so iz drevja, iz streh je bila opeka zbita in popihana, kakor da bi bila iz papirja, steklo na oknih je razpadlo, stanovanja so se napolnila z vodo. Škode je več milijonov kron. Kmalu potem se je zjasnilo in s solznatimi očmi so ljudje prizadeto škodo opazovali.

Mesto Ormož

je popolnoma razbito. Vse strehe brez opeke, vse šipe razbite, vsi vrtovi uničeni, pota polna vej iz dreves, na cestah jok in žalost, poleg kupi ciglov in kamenja. Marsikdo od me-